

وقایعی

که در ابوغریب اتفاق افتاده

مقدمه مترجم:

دمکراسی و حقوق بشر آمریکائی: در چند روز گذشته، فاجعه عظیم تازه ای تحت نام «قرارداد امنیتی» بر مردم عراق وارد شد که اثرات آن از جنگ خانمانسوز ۶ ساله آمریکا بر علیه این ملت کمتر نیست. امضای این قرارداد تمام تجاوزات گذشته، حال و آینده آمریکا را بشکل «قانونی و مشروع» در خواهد آورد. اما نباید شک داشت، همانطور که «مقاومت ملی عراق» در گذشته آمریکا را با شکست فاحشی مواجه ساخت، از این پس نیز با مقاومت خود، طرح تازه آمریکا را نیز با شکست روبرو خواهد ساخت و آزادی و آبادی را برای ملت عراق به ارمغان خواهد آورد. آمریکا در ۶ سال گذشته به هر نوع جنایت و تجاوز ضد انسانی بر علیه ملت مظلوم عراق دست زد. شکنجه، کشتار، سوزندان و تخریب خانه های مردم بر سرشان، خانه گردی های شبانه و سرقت اندوخته های فقیرانه مردم و سپس تجاوز به زنان و دخترانشان جزو کارهای یومیه این پیامبران دمکراسی آمریکائی بود. همه بیاد دارند که چگونه دختر ۱۵ ساله ای را بنام عبیر در روستای حدیثه مورد تجاوز ۶ سرباز نیروی دریایی آمریکا قرار گرفت و آنگاه برای پاک کردن آثار جرم، عبیر را به همراه پدر و مادر و خانه اشان در آتش سوزاندند تا مگر جنایت پنهان بماند و این یکی از دهها هزار بود. غافل از اینکه یکی از سربازان برای تفریح از تمام اتفاقات فیلمبرداری کرده بود.

امروز کسانیکه تحت نام «آکادمیسین»، «محقق» و اسمهای گوناگون همچون آقای عباس میلانی و حمید شوکت و غیره که در موسسه «هوور» و سایر موسسات وابسته به سی آی ا به تحریف تاریخ مشغولند در برابر همه این جنایات آمریکا مهر سکوت بر لب زده و خفقان گرفته اند زیرا اینان در خلوت و در برابر فلان مامور دون رتبه آمریکایی به جز انسان حقیر و خود فروخته ای که به نوکری آنان مشغولند چیز دیگری نیستند. القاب پر آب و تاب «دکتری» و مورخ و محقق بودن پرده ساطری برای پوشاندن حقیقت است.

آنانی که امروز در عراق این فاجعه عظیم را برای هموطنان خود آفریده اند، همان عباس میلانی ها، حمید شوکت ها، و صدها «محقق و تاریخ نویس» همپالکی اینان بوده اند که در دربار اعظم بوش به حقیرانه ترین وجهی به توطئه دست می زدند. همه اینها دیروز از حقوق بشر، دمکراسی و آزادی گلو پاره می کردند، اما همه این شعارهای توخالی برای سپردن نفت و ثروتهای عراق بدست آمریکا بود. این سینه چاکان «حقوق بشر و دمکراسی» هیچ رسالتی جز این ندارند.

در این شکی نیست که در کشور ما، حقوق بشر نقض می شود، آزادی بیان، تشکیل احزاب مستقل وجود ندارد، فساد، رشوه بیداد می کند و بسیاری نارسائی های دیگر. اما این مشکلات را تنها از درون ایران و با کمک نیروهای مترقی و آزادیخواه و در پیشاپیش آنان زنان، کارگران و روشنفکران انجام گیرد. نه از طریق دست به دامن شدن به آمریکا، اسرائیل و سایر دولت های استعمارگری که اهداف و منافع خاص خود را دنبال می کنند.

براینکه دمکراسی و حقوق بشر آمریکائی ها بیشتر بر هموطنان عزیز روشن گردد، ترجمه قسمتی از پرسش و پاسخی که در کنگره آمریکا انجام گرفته در اینجا آورده می شود. اعضای کنگره آمریکا با حضور سیمور هرش از تعدادی از ژنرال ها و درجه داران آمریکائی که بطور مستقیم در جنایات و شکنجه علیه مردم عراق شرکت داشته اند، سوال و جواب کرده است که البته همه این افراد هم اکنون آزاد و مشغول زندگی شخصی هستند. و این در حالیست که جنایت و تجاوزات مشابه در عراق همچنان ادامه دارد و دهها هزار زندانی عراقی در کشور خود و در زندانهای مخفی سایر کشورها، همچون مصر، اردن، کویت، قطر و اروپا و یا زندان های شناوری که بصورت کشتی در دریاهاست ادامه دارد. باشد که با

خواندن ترجمه زیر، کمک به آگاهی هموطنان شده و در عین حال سند روسیاهی برای مزدورانی که در دفاتر متعددی که «سی آی ا» با نام های داکتر و مؤرخ به تحقیق و در حقیقت به مزدوری مشغولند، باشد.

این مطلب غیر از سایت سیمور هرش در بسیاری از مطبوعات کشورهای عربی از جمله مجله «الاسبوع» چاپ قاهره و سایت البصره نیز منتشر شده است. که بخشی از متن این سوال و جواب ها را از مجله «الاسبوع» چاپ قاهره انجام گرفته است.

سایت البصره

وقایعی که در ابوغریب اتفاق افتاده

سوال کننده: آیا مطمئن بودید از خویشان تروریست ها هستند؟

توماس رویج: بله، از مرکز گزارش داشتیم و من موضوع را به اطلاع ژنرال استیون کاسبون رساندم.

س: عکس العمل ژنرال چه بود؟

بورگس: از وی دستور رسید که کارتان را ادامه دهید.

س: محتوای گزارش چه بود؟

بورگس: بچه ها را آنقدر شکنجه کنید که تروریست ها تسلیم شوند.

س: اما ۱۸ کودک زیر شکنجه بقتل رسیدند؟

بورگس: می دانم

س: چند کودک بودند؟

بورگس: بیش از ۶۰ کودک

س: چگونه آنها را شکنجه می کردید؟

بورگس: عالیجناب ما آنها را مستقیماً بازداشت نمی کردیم وقتی خانواده ها را می آوردیم ، آنها بهمراه مادران خود بودند.

س: پس چرا رای خود را تغییر داده و آنها را شکنجه کردید؟

بورگس: برای آنکه تروریست ها چند نفر از سربازان ما را ربوده بودند و این بهترین راه بود تا ما بتوانیم آنان را از حفره هایشان بدر آوریم.

س: با زنان چه کار کردید؟

بورگس: زنان بسیار خونسرد بودند و حاضر نبودند تحت هیچ شرایطی با ما همکاری کنند، وقتی از همکاری آنان ناامید شدیم، تصمیم گرفتیم تا به آنان تجاوز کنیم، زیرا باور داشتیم زنان عراقی با این کار به همکاری با ما تن خواهند داد .

س: چه کسی این دستور را به شما صادر کرد؟

بورگس: پنتاگون در جریان امر قرار داشت.

س: آیا این دستور از کاخ سفید صادر شده بود؟

بورگس: نمی دانم

س: چه کسی بطور شخصی برای شما این اوامر را صادر می کرد؟

بورگس: ژنرال کاسبون. او می گفت که دستور آمده و شما باید اجرا کنید.

س: چگونه عمل تجاوز صورت می گرفت ؟

بورگس: عمل تجاوز با حضور دو افسر و چند سرباز انجام می شد. ۱

س: سوال برای آقای روبیج، رئیس بخش قوانین در نیروی زمینی : آیا از این امور آگاه بودید؟

توماس روبیج: بله گزارش در دست داشتم

س: شما بعنوان یک شخصیت حقوقی و قانونی عکس العمل تان چه بود؟

توماس روبیج: عالیجناب این مسئله حقوقی نبود، بلکه سیاسی بود.

س: شما توافق کردید ؟

توماس روبیج: به تعداد معدودی از زنان تجاوز کردیم و بنظرم جرم نیست ، باید این کار را انجام می دادیم.

س: آیا وسیله دیگری برای فشار بر زنان نداشتید؟

توماس روبیج: ژنرال بورگس به این سوال جواب می دهد.

س: ژنرال بورگس، بفرمائید!

بورگس: چرا، ما آنها را به شیوه های مختلفی شکنجه کردیم، از جمله آنان را وادار کردیم که در آب بخوابند ، ۲۴ ساعته بر سر پا بیستند و موی سر آنها را تیغ زدیم که شاید حرف بزنند. اما آنها حاضر نبودند که هیچگونه با ما همکاری نمایند.

س: آیا سربازان با شما همکاری می کردند؟

بورگس: بعضی از آنها کم سن و سال بوده و کمتر این چیزها را دیده بودند ، لذا احساس نارضایتی می کردند. گردان ۲۰۵ فقط عوامل را اجرا می کرد و نمی شد که همه چیز را به آنها بچسبانیم. افراد گردان های دیگر نیز اعمال مشابه ای انجام می دادند.

س: چه کسی مستقیماً، دستور شکنجه کودکان را صادر می کرد؟

توماس روبیج: دستور از طرف جانیس کاربینسکی، مسئول زندان ابوغریب صادر شد.

بورگس: بعضی از این شکنجه ها بعلت گزارشی بود که بدست ما می رسید.

س: گزارشات چه می نوشتند؟

بورگس: در این گزارشات آمده بود که بعضی از اعضای بدن این کودکان قطع شده ، بوسیله

آلتی فلزی بسر آنها کوبیده شده و قسمت هایی از بدن آنها سوزانده شده است. ۲

س: چرا این اعمال را با کودکانی انجام می دادید که هیچ نمی دانستند؟

بورگس: باور دارم که بچه ها قربانی بودند ولی بخاطر زیر فشار قرار دادن مادران، برادران و

خواهرانشان به اعتراف ، بچه ها را شکنجه می کردیم.

س: آیا بچه هایی را که جان می سپردند، چه کارشان می کردید، آیا آنها را به خانواده‌هایشان می دادید؟

بورگس: نه. آنان را در بیابان به خاک می سپردیم، اما مادرانشان اصرار می کردند که در جریان دفن بچه هایشان حاضر باشند، منظره وحشتناکی بود.

س: آیا بعد از قتل بچه ها شکنجه در حق خانواده هایشان متوقف می شد؟

بورگس: دستوری به شماره ۱۲۳۴۷۲، از طرف ارتش بدست ما رسید که هر کودکی که زیر شکنجه کشته شد، شکنجه را در مورد خانواده اش متوقف کنید.

س: آیا این باعث شد که شما آن خانواده ها را آزاد کنید؟

بورگس: نه. ما می ترسیدیم که این اخبار به گوش مردم عراق برسد.

سوال برای آقای روبیج: در گزارشات آمده که گردان ۳۷۲ و ۳۲۰ و تیپ ۸۰۰ به اعمال بسیار وحشتناکی در حق جوانان عراقی دست زده اند. تفصیل و جزئیات آنرا بیان کنید.

توماس روبیج: من به فرماندهان گفتم که با بعضی از این اعمال مخالفم. اما کسی به من گوش نداد.

س: اعتراض خود را مستقیم به چه کسی بیان کردید؟

توماس روبیج: به آقای رامسفلد، وزیر دفاع بطور مستقیم و همچنین بوسیله نامه ای به خانم کاندالیزا رایس دلایل خود را بیان کرده و خواستم که وی گزارش را به اطلاع پرزیدنت بوش برساند.

س: می توانم که علت اعتراضت را بپرسم؟

توماس روبیج: اعتراض من به هر گونه عمل ضد اخلاقی با بازداشت عراقی ها بود، بخصوص وقتی فهمیدم که ارتش تعدادی سربازان همجنسگرا را به عراق آورده تا با بازداشتی های

جوان عراقی بعمل جنسی پردازند. می دانستم که جوانان عراقی با شدت تمام مقاومت می کردند و احيانا عده ای از آنان به قتل می رسیدند. بویژه در مورد استفاده از سگ های آموزش دیده بر علیه جوانان بسیار مخالف بودند .

س: مگر سگ ها چه کار می کردند؟

توماس روبیج: گزارش هایی دارم و به دفتر وزیر دفاع هم فرستاده ام، ما سگ ها را آموزش می دادیم تا آلت تناسلی این جوانان را قطع کنند. جانيس کاربينسکی این موضوع را برایم گفت و بسیار احساس خوشحالی می کرد، گفتم این عمل زشتی است و لایق سرباز آمریکایی نیست.

س: جانيس کاربينسکی چه گفت ؟

توماس روبیج: آنان جوانان عراقی را مجبور می کردند که لخت و بدون هیچ پوششی بایستند و هر کدام از آنها مقاومت می کردند، در جا کشته می شدند. جوانان را مجبور می کردند که عریان بیاستند ، میان پاهای آنان را باز می کردیم ، دست های آنها را به میله های فلزی می بستیم ، پس از آن یکباره سگ ها را بسوی آنان رها می کردیم تا آلت تناسلی آنان را قطع کنند. منظره وحشتناک و خونینی بود که احتمالاً به مرگ آنها منجر می شد .

س: چند نفر از آنان به این شکل به قتل رسیدند؟

توماس روبیج: ۳۰۰ نفر، پس از قطع آلت تناسلی شان ، چند ساعتی زنده می ماندند و سپس جان می سپردند، با کمال تاسف باید بگوییم که سربازان ما از این صحنه ها لذت می بردند، مسئله ای غیر اخلاقی بود .

س: شما که اعتراض داشتید چرا این اعمال را متوقف نکردید؟

توماس روبیج: من کوشیدم اما اوامر تازه ای رسید که این کار باید ادامه پیدا کند.

س: آیا اینگونه اعمال را با زنان هم انجام دادید؟

بورگس: نه. با زنان نکردیم .

س: اما من گزارشی دارم که سربازان از سگ ها برای لمس آلت تناسلی زنان استفاده می کرده و کارهای بدتری نیز انجام می داده اند. بسیاری از این زنان در اثر این اعمال دچار صدمات روحی و جسمی شده و جان سپرده اند.

بورگس : در این مورد من گزارشی ندارم . این متعلق به بخش های دیگر ارتش است.

س: در مورد بستن آلت تناسلی جوانان عراقی به طناب های لاستیکی چه می گوئید؟

بورگس: ریوج به این سوال پاسخ می دهد

توماس روبیج: ما با این وسیله جوانان عراقی را از هر طرف می بستیم از جمله آلت تناسلی آنها آنچنانکه اگر کوچکترین حرکتی می کردند، دچار درد بسیار شدیدی می شدند .

س: آیا به این عمل اعتراض داشتید؟

توماس روبیج: نه. بنظرم این کاری معمولی بود که بعد از مدتی متوقف خواهد شد .

س: آیا کیبل هایی که به برق وصل باشد به تن جوانان عراقی وصل می کردید؟

توماس روبیج: بر حسب معلوماتم آری. اما شخصا فقط ۳ مورد برق را در بدن آنها به جریان انداختم .

زیرنویس

۱- تجاوز حضوری به زنان در مطبوعات عربی به این شکل آمده است: صحنه تجاوز به زنی ۵۰ ساله که مورد تجاوز قرار می گرفته را در مطبوعات به چاپ رساندند. این زن که کاملا عربی بود و مقاومت می کرد سربازان می کوشیدند مقاومتش را در هم شکنند. ظرفی بزرگ پر از آب حاضر کرده آنگاه با زور سر وی را بدرون آب فرو می کردند و بقیه به نوبت با این انسان اسیر، عمل تجاوز حیوانی خود را انجام می دادند.

۲- در این مورد نیز در سایت ”مفکره الاسم” شرح اعمال شکنجه در مورد کودکان چنین آمده است: ”کودکان را در حضور پدران و مادرانشان مورد تجاوز جنسی قرار می دادند. این کودکان که غالبا زیر ۹ سال بودند، در اثر این اعمال ضد انسانی جان می دادند. تا حدود ۱۷ بچه صغیر در زیر این شکنجه ها جان می سپارند زیرا عمل تجاوز همراه با انواع شکنجه ها بوده است. دو نمونه از دمکراسی و حقوق بشر آمریکایی .

برگرفته از سایت : صدای مردم